

Както най-учени-тъ сж още дѣца въ знаніе-то, въ сравненіе съ знаніе-то което ще придобѣхтъ на онзи свѣтъ, така вѣроятно настоящы-тъ ни радости и скърби сж нищо въ сравненіе съ онѣзи, които ще чувствуваме тамъ. Безъ съмиѣніе ще има такыва великы радости за вѣрны-тъ чадъ Божіи, защото е писано въ Слово-то Божіе: “Око не е видѣло и ухо не е чуло, и на чловѣка на сърдце-то не е дохождало това, което е приготвилъ Богъ за тѣзи които го любятъ.” Има обаче и такыва дълбокы горести, съ които може да бждемъ огорчени, за които още нищо не знаемъ. Отъ самый-тъ начинъ, по който Спаситель-тъ описва мъкы-тъ за изгубены-тъ, трѣбва да заключимъ че тѣ сж ужасны.

Душа-та никога, може-бы, не ще достигне до еднѣ степенъ блаженство, задъ който да не може да прѣмине; тѣй сжщо тя не може да достигне до еднѣ степенъ окаянство, задъ който да не може още повече да търпи.

Какво устройство има чловѣческа-та душа! Какво чувствително естество тя притяжава! Колко голѣмы сж настоящы-тъ ѣ способности за радость и за скърбъ; и до каквѣ удивителнѣ степенъ тѣзи силы може още да ся развѣхтъ прѣвъ безкрайны-тъ вѣкове на вѣчность-тѣ! Това като е тѣй, колко струва душа-та? Не трѣбва ли да ся трудимъ за благосѣстояніе-то ѣ?

Душа-та има чуднѣ способность за добро и за зло.